ΘΕΜΑ 4ο

4.1. Το ελληνιστικό πρότυπο, χαρακτηρίζεται από τη σαφήνεια των περιγραμμάτων, τη συστροφή του σώματος, τις επιμελημένες πτυχώσεις των ενδυμάτων, που αποδίδουν τον όγκο των σωμάτων, και τη νατουραλιστική απόδοση του χώρου και των μορφών, με τη χρήση των χρωμάτων.

4.2.α. Η βυζαντινή εικόνα είναι ιδεαλιστική, απομακρυσμένη από τη φυσική αναπαράσταση. Χαρακτηριστικά της εικόνας είναι η ισοκεφαλία, η ρυθμική επανάληψη, η αξονική συμμετρία και η ιερατική προοπτική (μια αυξομείωση των ανθρώπινων διαστάσεων ανάλογα με τη σπουδαιότητά τους).

β. Ως προς τη σύνθεση οι εικόνες οργανώνονται: 1) σε τριγωνική και απόλυτα συμμετρική διάταξη, εκατέρωθεν ενός κεντρικού άξονα, 2) ασύμμετρα γύρω από ένα κέντρο βάρους. Και στις δύο περιπτώσεις ο άξονας και το κέντρο βάρους της σύνθεσης τονίζονται για να δοθεί έμφαση στο περιεχόμενο της παράστασης. Στα σημεία αυτά τοποθετείται μια μεγαλύτερη μορφή ή σκηνή που αναγνωρίζεται ως η σημαντικότερη στη σύνθεση.